

Nr 486.

Av herr **Wedén m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 94, med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 30 juni 1943 (nr 444) om tillståndstvång för byggnadsarbete.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 94 hemställer föredragande statsrådet, att lagen om tillståndstvång för byggnadsarbete måtte erhålla förlängd giltighet i sin nuvarande lydelse till och med den 30 juni 1952. Med anledning av den i förevarande proposition lämnade redogörelsen för tillståndsbudgeten för 1951 vilja vi erinra om de i motionerna I: 250 och II: 369 vid innevarande års riksdag framförda synpunkterna.

Under betonande av att bostadsfrågan är dagens viktigaste sociala fråga i vårt land erinrades i dessa motioner om att bostadsbyggandet under senare år tyvärr ej haft en sådan omfattning, att en lösning av frågan närmat sig. Det påpekades, att bostadsbyggandet för närvarande utgör en långt mindre andel av bruttoinvesteringarna än före andra världskriget. I motionerna erinrade man vidare om att av ökningen om 300 miljoner kronor av bruttoinvesteringarna enligt den av regeringen fastställda investeringsbudgeten för 1951 skulle endast 5 miljoner kronor falla på bostadsbyggandet. Man framhöll i detta sammanhang bl. a.: »Enligt vår mening är en så obetydlig ökning av bostadsbyggandet inte tillfredsställande. En något större ökning av detta slag av byggnadsverksamhet och motsvarande inskränkning eller mindre ökning av andra slag synes oss böra övervägas.» I motionerna föreslogs, att myndigheterna reviderade investeringsbudgeten för 1951 i den i motionerna angivna riktningen. De i motionerna framförda synpunkterna borde nu vid behandlingen av propositionen nr 94 av riksdagen tagas i beaktande.

Enligt gällande regler avgöra för närvarande länsarbetsnämnderna vissa icke närmare specificerade ansökningar om byggnadstillstånd, där kostnaderna beräknas inte komma att överstiga 20 000 kronor. Till följd av de stegrade byggnadskostnaderna måste denna kostnadsgräns numera anses ligga för lågt. En höjning, förslagsvis till 30 000 kronor, skulle därför vara befogad.

I motionen II: 450 vid 1950 års riksdag framhölls, att byggnadsregleringen på ett olyckligt sätt hindrar verkställandet av i många fall nödvändiga åtgärder enligt arbetarskyddslagens föreskrifter. Man erinrade om att här inträder en konflikt mellan två skilda lagar, dels åläggandet enligt arbetarskyddslagen att vidtaga erforderliga ändringar, dels förbudet enligt byggnadstillståndslagen att vidtaga dem. Man föreslog därför, att en upp-

mjukning av tillämpningsföreskrifterna skulle vidtagas och så utformad, att när yrkesinspektör lämnat anvisning på nödvändiga åtgärder enligt arbetarskyddslagen, länsarbetsnämnden äger rätt att oavsett kvottilldelning utfärda byggnadstillstånd upp till en byggnadskostnad av förslagsvis 7 000 kronor. Det sålunda framförda förslaget blev emellertid inte av vare sig vederbörande utskott eller av riksdagen beaktat. Då starka sakliga skäl tala för de framförda synpunkterna, vilja vi dock inte underlåta att än en gång framföra dem med hemställan om att riksdagen måtte beakta dem vid detta tillfälle. Med hänsyn till stegringen av byggnadskostnaderna borde dock nu den ifrågavarande övre gränsen sättas till 10 000 kronor.

Med stöd av vad som här framförts och med hänvisning till de i motionerna I: 250 och II: 369 framförda motiveringarna hemställas,

att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr 94 måtte beakta dels de i motionerna I: 250 och II: 369, dels de i här förevarande motioner framförda synpunkterna.

Stockholm den 29 mars 1951.

Sven Wedén.

John G. Löfroth.

Olof Hammar.
